

**PREOTUL
IOAN SOFONEA**

AM AUZIT UN SFÂNT VORBIND

**PĂRINTELE
ARSENIE BOCA**

- Carte alcătuită de Ion Costin Manoliu -

**Accent Print
2013**

- Din învățăturile Părintelui Arsenie Boca – **Despre durerile oamenilor**, Ed. Credința strămoșească, 2002
- **Enciclopedia Ortodoxiei Românești**, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2010
- George Enache, Adrian Nicolae Petcu – **Părintele Arsenie Boca în atenția poliției politice din România**, Ed. Partener, 2009
- Lazăr Șăineanu, **Dicționar universal al limbei române**, 1929
- **Molitfelnic**, *Rânduielile tunderii în monahism*, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2002
- **Patericul sau Apoftegmele Părinților din pustiu**, Ed. Polirom, Iași, 2005
- Părintele Arsenie Boca, **Cărarea Împărăției**, Ed. Sfintei Episcopii Ortodoxe Române a Aradului, 2006
- Părintele Arsenie Boca, **Cuvinte Vii**, Ed. Charisma, Deva, 2006
- Părintele Arsenie Boca, **Trepte spre viețuirea în monahism**, Ed. Teognost, Cluj-Napoca, 2003
- Părintele Arsenie Boca, **Mare îndrumător de suflete din secolul XX**, Ed. Teognost, Cluj-Napoca, 2002
- **Viețile sfinților de peste tot anul**, Ed. Biserica Ortodoxă, Alexandria, 2003

CUPRINS

7	RUGĂCIUNEA PĂRINTELUI ARSENIE
13	UN VECHI UCENIC
17	LUCRAREA DUMNEZEIASCĂ DE LA SÂMBĂTA
19	La Izvorul Tămăduirii
25	Ieșirea la propovăduire
30	Dumnezeu își cheamă copiii
35	Duhul cunoașterii
40	Sfânta Liturghie
46	Postul
49	Spovedania și Cuminecarea
59	În focul Duhului Sfânt
63	Școala de Cântăreți
68	Cea mai mare minune
72	Cântecele Părintelui Arsenie
78	Lupta cu diavolul
84	Rugăciunea Maicii Domnului
91	Un apostol al neamului
102	Misiunea preotului

106	O lumină în întuneric
112	Izvorul Părintelui Arsenie
118	Doctorul sufletelor și al trupurilor
124	Sfințirea vieții de familie
135	Prietenul copiilor
139	Judecata lui Dumnezeu
143	Hristos cel cu cruce
147	Rugăciunea către Sfântul Arhanghel Mihail
150	Tabere duhovnicești
156	Cuvântul viu rodește acum
159	NECAZURI PENTRU EVANGHELIE
161	Vremuri vitrege
168	Flacăra credinței în furtună
181	Nu ești cu noi!
191	TOT ÎN SLUJBA DOMNULUI
193	Văzător cu duhul
206	O căsătorie neprevăzută
212	Întâlnirile de la Drăgănescu
223	Cuvinte de folos
229	DUPĂ 70 DE ANI
241	NOTE BIBLIOGRAFICE
251	BIBLIOGRAFIE

**Pentru ajutorul dat la întocmirea acestei cărți,
mulțumirile noastre:**

Doamnei preotese Aurelia Sofonea;

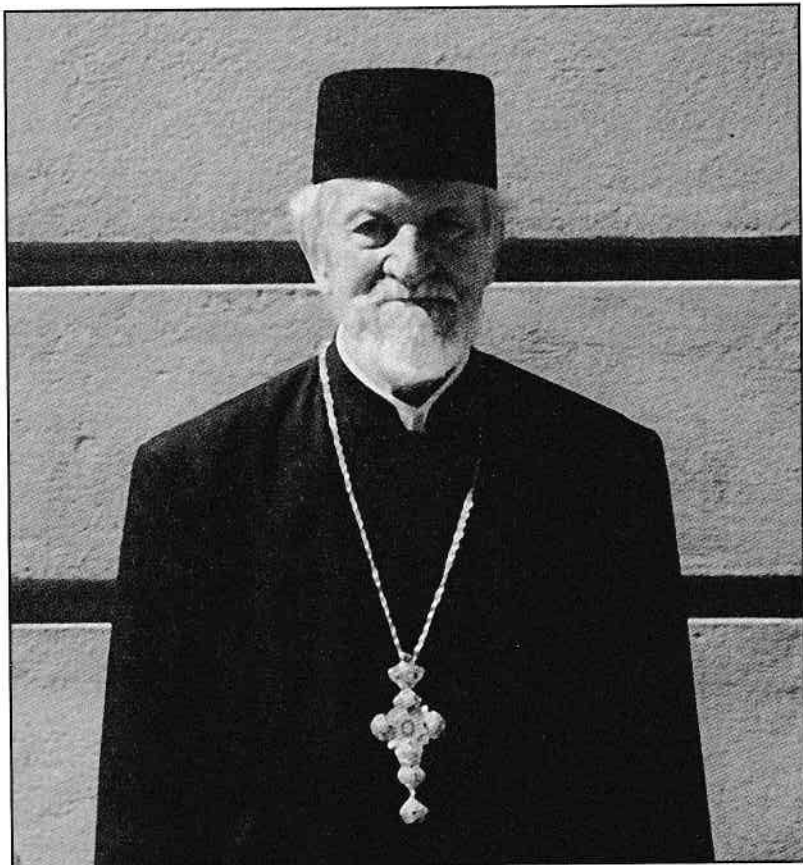
**Părintelui Stareț Ilarion, Ieromonahilor
Dometie și Daniel, lui Nicodim monahul
și soborului călugăresc de la Mănăstirea
Brâncoveanu – Sâmbăta de Sus;**

**Maicii Starețe Pavelida, monahiilor Evlampia și
Cipriana, obștii de la Mănăstirea Prislop;**

**Părintelui Lucian Răzvan Petcu, parohul
bisericii „Sfântul Nicolae” – Drăgănescu.**

Sprijin ne-au fost, de asemenea, Ioana și Bianca.

Tuturor – recunoștința noastră.

Preotul Ioan Sofonea

UN VECHI UCENIC

*„Adevăr, adevăr vă spun:
Cel ce crede în Mine va
face și el lucrurile pe care
le fac Eu; și mai mari
decât acestea va face...”*

Ioan 14, 12.

Preotul Ioan Sofonea s-a născut pe 10 decembrie 1928, în Țara Oltului, la poalele Munților Făgăraș, în comuna Drăguș, aflată la o distanță de 8 kilometri față de Mănăstirea Brâncoveanu, localitatea atât de apreciată în perioada interbelică de etnologii, etnografii și muzicologii din echipele de cercetare sociologică ale Profesorului Dimitrie Gusti. Face parte din ultima generație care a cunoscut buna-așezare a satului românesc dinainte de instaurarea regimului comunist. Părinții săi, Arsenie și Sofia, s-au ocupat cu agricultura. Au avut cinci copii, trei băieți și două fete: Vasile, Nicolae, Ioan, Ana și Hortensia; Ioan fiind cel mai mic. Viața sa este marcată adânc de întâlnirea cu Părintele Arsenie Boca, cel care a văzut sufletul său curat și l-a îndrumat pe calea lui Dumnezeu.

Dintre cei puțini care cu adevărat pot fi considerați ucenici ai marelui duhovnic, Părintele Ioan Sofonea e singurul supraviețuitor al obștii monahale formate la Mănăstirea Brâncoveanu în jurul Părintelui Arsenie și totodată martor direct al nașterii și amplificării mișcării religioase de la Sâmbăta.

A trăit vremea adolescenței și a primei tinereți în preajma Părintelui sfânt. Astăzi, la 85 de ani, continuă să slujească Sfânta Liturghie și Sfântul Maslu, împreună cu preoții tineri, la Catedrala Episcopală „Sfinții Împărați Constantin și Elena” de pe strada Gheorghe Dima din Sibiu.

Cu căldură și înțelegere pentru setea spirituală cu care atâția oameni așteaptă cuvinte de mântuire de la Părintele Arsenie Boca, ne-a destăinuit multe dintre cele trăite și auzite în anii pe care i-a petrecut la Mănăstirea Brâncoveanu.

Mărturisirea Părintelui Ioan a fost completată de doamna preoteasă Aurelia Sofonea și întregită cu ziceri și scrieri ale Părintelui Arsenie: cuvinte-viață, cuvinte-lumină, cuvinte-iubire.

Ion Costin Manoliu

I LUCRAREA DUMNEZEIASCĂ DE LA SÂMBĂTA

*„Numai o întâlnire cu
Iisus rămâne decisivă. Iar
dacă aceasta se întâmplă
rar, măcar să vezi pe
cineva, a cărui iubire-
lumină a aprins-o El”.⁴*

Părintele Arsenie Boca

LA IZVORUL TĂMĂDUIRII

**Cel mai frumos dar pe care îl putem face lui
Dumnezeu e să ne dăruim Lui pe noi înșine,
pe viață. ⁵**

Eram copil de vreo zece ani când am mers prima oară la Mănăstirea Brâncoveanu, la Sâmbăta. Când am ajuns, biserica era închisă. Se făceau încă unele reparații. I-am întâlnit atunci pe diaconul Zian Boca – viitorul ieromonah Arsenie – și pe diaconul Nicolae Mladin – viitorul Mitropolit al Ardealului –, care ne-au spus:

- Să veniți la anul, când vom face slujbe și-o să vă stăm la dispoziție cu toate rugăciunile pe care le vreți. Să veniți!

De atunci, atât eu cât și părinții mei am mers de multe ori la mănăstire.

Părintele Arsenie era înalt, brunet, cu ochii albaștri. Avea o privire pătrunzătoare. Era îmbrăcat într-o reverendă albă. Pe cap purta un fes. Statura sa și întreaga sa ființă impuneau respect. Îți dădea impresia că este un cuvios venit din lumea

ERDIS | we know books

Sfinților, din lumea celor care slujesc neîncetat pe Dumnezeu; așa încât vederea lui te cucerea și te atrăgea.

Într-adevăr, în primăvara anului 1940, s-a deschis biserica mănăstirii pentru slujbă. Pe 3 mai 1940, în Săptămâna Luminată, de praznicul Izvorului Tămăduirii, diaconul Zian Boca a fost tuns în monahism la Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus, primind numele de Arsenie. Am fost acolo când a fost călugărit. Nu-l vedeam din cauza mulțimii oamenilor, eram mai mic atunci, aveam 11 ani, dar îmi amintesc cuvintele:

*„Fratele nostru, Arsenie monahul, se încalță cu sandalele spre vestirea Evangheliei păcii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește”.*⁶

Și mai târziu, în cadrul aceleiași rânduiei a tunderii în monahism:

*„Fratele nostru, Arsenie monahul, primește sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea de tot ceasul către Mântuitorul Hristos. Că este dator în toată vremea a avea în minte, în inimă, în cuget și în gura lui numele Domnului Iisus și a zice: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește”.*⁷

Au fost de față foarte mulți oameni, pentru că era un obicei vechi în Țara Oltului ca de Izvorul Tămăduirii să meargă lumea la mănăstire, chiar dacă din 1785 și până în 1940

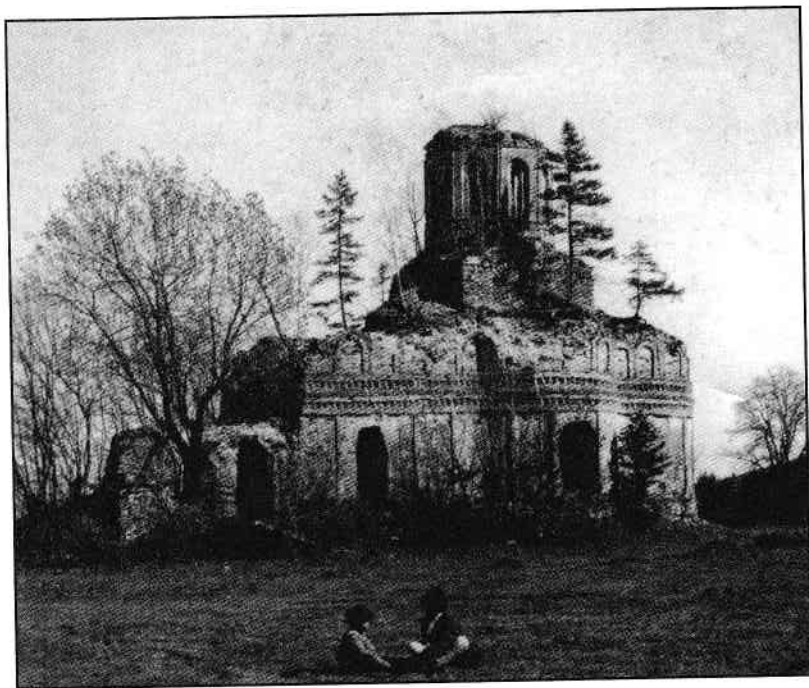
n-au mai fost călugări acolo. Se adunau preoții din sate, făceau Sfântul Maslu, Sfânta Liturghie și luau parte cu toții la slujbă. Biserica era în ruină, dar ei se strâneau în jurul fântânii din spatele bisericii. Acolo, afară, se țineau slujbele.

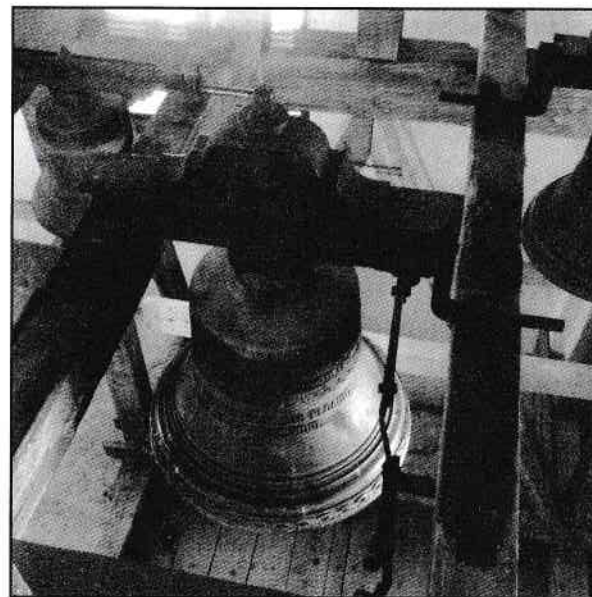
Fântâna „Izvorul Tămăduirii” de la Mănăstirea Brâncoveanu

Înalt-Preasfințitul Nicolae Bălan, Mitropolitul Ardealului, voia să facă la Sâmbăta o mănăstire duhovnicească, cu o viață spirituală înaltă și ținea ca toți monahii să fie bine pregătiți. În trecut, așezământul călugăresc ctitorit de Domnitorul Constantin Brâncoveanu a fost un bastion de apărare a Ortodoxiei pentru românii din Țara Făgărașului, pe care Imperiul Habsburgic voia să-i treacă la catolicism.

La 1785, Viena l-a trimis pe Generalul Preiss cu armată, chiliile au fost dărâmate, călugării alungați, iar bisericii i-au distrus cupola cu tunul. A stat în ruină 140 de ani.

Biserica Mănăstirii de la Sâmbăta în ruină

Clopotele Mănăstirii Brâncoveanu

După Marea Unire din 1918, în România Mare, când românii ardeleni au fost în sfârșit liberi, după o mie de ani de prigoane și suferințe, biserica de la Sâmbăta a fost renovată la inițiativa Înalt-Preasfințitului Nicolae Bălan al Ardealului, în perioada 1926-1938. A fost construită clopotnița și au fost făcute la Viena clopotele care răsună atât de frumos. Cele cinci clopote au fiecare câte o inscripție, aleasă de Mitropolitul Nicolae Bălan:

1. *Vai mie de nu voi binevesti.*
2. *Fericite slugile pe care, venind, Domnul le va afla priveghind.*
3. *Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.*

LIBRIS we know books
4. *Lăudați-L, că e mare Dumnezeu, e-a păzit cu mână tare pe români, poporul Său.*

5. *Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a strălucit.*

Primul călugăr de la Mănăstirea Brâncoveanu a fost Părintele Arsenie Boca. Apoi i s-au alăturat ieromonahul Serafim Popescu, diaconii Nicolae Mladin, Ion Tomescu, Vasile Șortan, care ulterior a ajuns medic la Cluj, și preotul Mihail Purdescu*. Acesta a fost preot de mir, a rămas văduv și s-a călugărit la Sâmbăta – un ieromonah care a fost mereu la dispoziția credincioșilor. Toți aveau studii superioare, erau smeriți, evlavioși și bine pregătiți din toate punctele de vedere. Mitropolitul voia să reînvieze monahismul din Transilvania și avea nevoie de preoți misionari.

* **Ioan Purdescu**, născut pe 8 octombrie 1906 la Brădet, jud. Mehedinți, hirotonit diacon și preot în 1937, a slujit ca preot paroh la Poienița Tomii, jud. Hunedoara. În 1945 s-a închinoviat la Mănăstirea Brâncoveanu. Tuns în monahism pe 4 aprilie 1947, cu numele **Mihail**. Pe 1 februarie 1949, s-a mutat la Schitul Foltea de la Săliște, în Mărginimea Sibiului, un loc despre care Părintele Arsenie a spus că este sfânt, căci „acolo s-a coborât Maica Domnului pe pământ”. A rămas la Schitul Foltea șapte ani. Iubit și căutat de mulți credincioși, a devenit ținta unor minciuni și calomnii, fiind nevoit să plece. Restul vieții l-a trăit retras în satul Rod din Mărginimea Sibiului. Cei care au aflat de darurile cu care l-a înzestrat Dumnezeu, l-au căutat pentru rugăciune și îndrumare. A murit pe 17 martie 1985 și a fost înmormântat la Mănăstirea Râmeț, jud. Alba.

IEȘIREA LA PROPOVĂDUIRE

**Când te-a găsit Dumnezeu de vreo treabă
pentru Împărăția Sa, între oameni, ai isprăvit
cu toate obligațiile lumii.** ⁸

Părintele Arsenie a fost tuns în monahism în mai 1940, dar din smerenie a primit să fie hirotonit preot abia peste doi ani, în aprilie 1942, tot la praznicul Izvorului Tămăduirii.

*

Un an m-am ocupat cu gospodăria. Eram primul și singurul călugăr la Mănăstirea Brâncoveanu – Sâmbăta de Sus, județul Făgăraș. De pictură nu-mi mai rămânea vreme. Al doilea an la fel. Până când m-am luat de grijă că am învățat pictura degeaba. Se întâmplă în vremea asta că ne veneau oameni cu durerile lor și evlavie la mănăstire și călugări. Mai intrase în călugărie unul:

Părintele Serafim Popescu*. L-am rugat pe el să primească preoția, eu simțindu-mă nevrednic. A primit-o. Așa au început slujbele la Mănăstire, după puteri.

Într-o iarnă, probabil prin 1941, ne trezim cu o avalanșă de oameni de toate vârstele și treptele, năpădindu-mă să stau de vorbă cu ei despre necazurile lor.⁹

*

Misiunea Părintelui Arsenie de a îndruma duhovnicește oamenii, de a-i întoarce la Hristos, a fost de la Dumnezeu și și-a asumat-o numai după ce el însuși a fost încercat cu muțenia. Un glas tainic i-a spus:

**Arsenie, nu mă picta numai în icoane,
ci pictează-mă și în sufletele oamenilor.**

* **Dumitru Popescu**, născut la 27 octombrie 1912 în satul Totoi din județul Alba, absolvent al Academiei Teologice din Sibiu (1932-1936), diacon celib din 20 noiembrie 1938, după un stagiul la Muntele Athos (martie – septembrie 1939) și studii la Facultatea de Teologie din Atena (septembrie 1939 – iunie 1940), s-a închinoviat la Mănăstirea Brâncoveanu pe 1 septembrie 1940. Pe 20 martie 1941 a fost hirotonit preot. Pe 25 aprilie 1941 a fost tuns în monahism cu numele **Serafim**. În 1943-44 a audiat cursuri de teologie la Berlin și Viena. A fost stareț al Mănăstirii Brâncoveanu în anii 1949-1954. A rămas la Sâmbăta până la sfârșitul vieții. A trecut la Domnul pe 20 decembrie 1990 și este înmormântat în cimitirul mănăstirii.

La început nu a dat ascultare acestui glas, crezând că e prea tânăr și neîncercat pentru o lucrare atât de grea. Dar Dumnezeu îi cunoștea puterile și, pentru ca Părintele să se supună acelui îndemn tainic, nu a putut vorbi mai multe zile, până în Joia Mare a Sfintelor Paști din anul 1942, când la momentul de împărtășire cu Sfintele Taine, la Sfânta Cuminecare, Dumnezeu i-a ridicat muțenia și a început să zică:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Carele ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu....

Cei care știau că n-a putut vorbi s-au cutremurat și au început să plângă de bucurie. Toți mulțumeau lui Dumnezeu pentru darul care s-a revărsat peste Părintele Arsenie.

În 10 aprilie 1942 a fost hirotonit preot. De atunci a început să vorbească poporului cu mai multă râvnă, să ne cheame pe toți la o viață după poruncile lui Dumnezeu, spunând credincioșilor să părăsească păcatul și să trăiască mai adânc credința creștină, dacă vor să se mântuiască.

*

În zilele acestea mai de pe urmă, când și nouă ni se pare „că de-acum vremea s-a scurtat”, cercețând firea durerilor, am aflat **desfrânarea** înțeleștându-i pe oameni și lucrând de zor dărâmarea în întindere și adâncime. Iar pe de altă parte, preoții